

Невдячність

Михайло Білецький

— Порятуйте мою доню! —
Репетує мати. —
Рятівнику що завгодно
Ладна я віддати! —
Усі тупцяють на місці,
Всім дівчину шкода,
Та ніхто не хоче лізти
У крижану воду.
Де не взявся чорночубий
Юнак-молодчина,
Кинувсь в воду — глянуть любо,
Врятував дівчину.
Замість дякувать, напала
Мати на героя:
— Ви чого так довго з нею
Були під водою?